

lig almindelig Anke med Hensyn til Lovudkastet, som ofte er fremsat, at der er taget for lidt Hensyn til Biskoppen, og jeg tiltræder, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) udtalte ved Sagens første Behandling, at man burde give Biskoppen en større Betydning, end det oprindelige Udcast gjør. Jeg vedfænder mig den Betragtning, at Biskoppen er og bør være et vigtigt Led i en lutherisk evangelisk Kirkes Repræsentation. — Naar den ærede Ordfører med Hensyn til Udvalgets Fleertals Forslag under 5te Afstemningspunkt har meent, at det ikke gif an, at man saaledes af Misfor nøielse med et enkelt Menighedsraad kunde opgive den hele Institution, saa troer jeg, at det var et noget vel stort Udtryk, idet det kun er Institutionen for det enkelte Sogn, der repræsenteres af Præsten og $\frac{2}{3}$ af Menighedsmedlemmerne, der her kan være Tale om. Dernæst er det beynnderligt at ville indføre disse Menighedsraad, som man ikke har prøvet, uden at give et Sogn eller et Pastorat Leilighed til nogensinde at komme af dermed igjen. Her kan ikke blot være Tale om Misfor nøielse med enkelte Menighedsraad eller enkelte Medlemmer deraf, men om en gennem en Række af Aar dybt følt Misfor nøielse med hele Institutionen; og i et saadant Tilfælde, hvor det kunde være, at $\frac{3}{4}$, maalkæe $\frac{5}{6}$ af Menighedens Medlemmer tilligemed Sognepræsten vare enige om, at Institutionen ikke havde bragt dem Gavn, men kun Glæde, burde der være en Udvei til at komme af dermed igjen. Den ærede Ordfører har nævnt en saadan Udvei, men den vil ved nøiere Betragtning vise sig ikke at være nogen Udvei. Menighedens Medlemmer kunne, sagde han, blive borte fra Afstemningen; men — dersom der var ti, ja endog kun fire Medlemmer, der trods alle de Andre ville beholde Raadet, behøve de blot at møde og at stemme (og de kunne stemme paa sig selv), og saa var Sognepræsten nødt til at sidde med dem i Raadet.

Carlson: Dersom § 2 havde begyndt saaledes: „For at et Menighedsraad kan oprettes i Kraft af denne Lov, udfordres, at de i Sognet bosiddende Mænd, der have fyldt 30 Aar, derom ere enige;“ vilde jeg, der egentlig

betragter disse Menighedsraad kun som et Slags verbdlige Forsamlinger, en Tilvært til de mange, vi allerede have, aldeles ikke have Noget derimod. Jeg kan nok tænke mig saadanne Forsamlinger, som just ikke blive henviste til at overtage alle de Forretninger, man tænker at tillægge dem i Udcastet, men dog overtagende adskillige Forretninger med en vis Nytte som et Slags moralsk Politik. Jeg skal derfor aldeles Intet have imod, hvis man finder, at man bør aldeles udelade Præstens Indflydelse paa det Spørgsmaals Afgjørelse, om der skal oprettes Menighedsraad eller ikke. Men saa troer jeg, at man kommer til at modificere en Deel af de Bestemmelser, som Udcastet indeholder. Naar Menighedsraadet skulde have en Slags kirkelig Charakter, maa jeg tilstaae, at jeg finder, at det er naturligt, at man begynder Institutionen saaledes, at Præsten og Menigheden maae være enige. Jeg kan i den Henseende henholde mig til den ærede Ordfører, ligesom ogsaa i Henseende til, hvad han yttrede om, at der vilde være en Modsigelse i § 2, naar den skal vedtages, som den foreligger. Den ærede Minister og den ærede Ordfører udtalte sig om Fleertallets Indstilling under 5te Post, hvori bestemmes, at naar $\frac{2}{3}$ af Menighedsforsamlingen var enig, kunde den hele Institution indtil videre ophæves. Det er naturligtvis saaledes at forstaae, at hvis Menigheden senere faaer ifinde at optage den igjen, vilde der Intet være til Hinder derfor. Jeg maa sige, at jeg finder denne Bestemmelse svarende godt til den hele Frivilligheds-Charakter, som man har søgt at give dette Lovforslag. Jeg tilstaaer, at dersom Friheden kun skulde bestaae i, at man kunde komme ind deri, men ikke ud deraf, vilde det Hele have for mig idetmindste en flygtig Righed med en Døse. Jeg finder det rigtigt og consequent, om Forsamlingen vedtager dette Forslag.

Borgen: Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa den Uoverensstemmelse, der findes i § 2. Mig forekommer det, at, hvis den antages, som den foreligger, vilde det føre til uovervindelige Konflikter, som jeg troer vilde fjernes ved Antagelsen af det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg skal i den Anledning